

عنوان مقاله:

روکش های آسفالت حفاظتی و قیرهای امولسیون کاتیونیک

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس دانشجویان مهندسی عمران سراسر کشور (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهدی مغفوری - کارشناسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک - عضوباشگاه پژوهشگران جوان

مجید جمشیدی - کارشناسی ارشد ژئوتکنیک و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

مصرف قیر در راهسازی متنوع و متفاوت است. انتخاب قیر صحیح برای شرایط گوناگون اجرایی و مصارف ناهمگون به کیفیت مصالح، شرایط جوی، اقلیمی، جغرافیایی، وسایل اجرای کار، نوع و میزان ترافیک بستگی دارد که در مشخصات فنی هر پروژه تعیین می گردد. قیر خالص تقریباً در همه نوع آسفالت کاربرد دارد و برای اینکه بتواند راحتتر و بهتر با سنگدانه ها مخلوط شود بایستی بصورت روان باشد و چون قیر یک ماده ترموپلاستیک است لذا ابتدایی ترین روش برای مایع نمودن آن حرارت دادن به قیر می باشد ولی در اغلب موارد برای مایع نمودن قیر به جای حرارت دادن آن را در حلالهای نفتی مثل بنزین و نفت و گازوئیل حل می نمایند و یا پخش در آب بصورت ذرات (امولسیون قیر) مصرف می کنند. به هر حال چه قیر بصورت محلول باشد و چه بصورت امولسیون برای آنکه بتواند خاصیت چسبندگی و انگی خود را بدست آورد بایستی حلالهای آن تبخیر گردند و سرعت تبخیر که بستگی به نوع حلال دارد متغیر می باشد. گاهی نیز در قیر خالص از مواد افزودنی هم استفاده می شود مواد افزودنی باعث تغییر خواصی همچون روانی، چسبندگی، مقاومت در برابر اکسید شدن و یا تغییر در پارامترهای الاستیسیته قیر می شوند و در نتیجه کاربردهای بیشتری برای قیر فراهم می گردد.

کلمات کلیدی:

قیر، قیر امولسیون، آسفالت حفاظتی، روکشهای حفاظتی، اسلاری سیل و رویه های نازک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/15229>

